

సామారంగంచోకోలో సాంబ్రాణి పుల్లలమ్మే సాయిబను మీరెప్పుడైనా చూశారా? వాడి పేరు మస్తాన్. హాజీ మస్తాన్ కాదు రోడి మస్తాన్.

పూర్వాశ్రమంలో పిక్ పాకెట్ రాకెట్ అనే పిల్చేవారు. అందులో వాడి ప్రజ్ఞా పాటవాలు అలాంటివి.

ఇంత బతుకూ బతికి ఇంటి వెనుక చచ్చినట్టు పీడు పూలమ్మిన చోట కట్టెలమ్ముతున్నాడేమీ అని విస్తుపోయి చూశా మొట్టమొదట.

బదు పూట్ల సమాజు చేసే ఖాజీ లాగా ఒదివి పెట్టిన గడ్డము.

దర్జీ పని వాని అంగుష్ఠం లాంటి నెత్తిమీద కపిని. ఒకప్పటి చేతి పని వాని రూపే ముసిపోయింది. జేబులు కొద్దే వాణ్ణి చేతిపనివాడుగా వర్ణించటం వ్యంగ్యంకోసం కాదు.

దాన్ని కళాత్మకమైన పుత్తిగా ఆరాధించాడు. జీవించటం కోసమే దాన్ని ఆశ్రయించాడు. అది అందరికీ సాధ్యం కాదు. అందుకే వాణ్ణి గురించి చెప్పటం.

శ్వాసలు ఎగెయ్యడం చూసాడు. తెల్లవారి ఉదయం అక్కడ బూడిదకూడ లేదు అక్కడ తిరుగుతున్న ఒకవృద్ధసాధువు కొంతమంది పోలీసులువచ్చి ఆ బూడిద తీసుకపోయారని వారిలో కొందరు పోతూ పోతూ ఆ బూడిద తమనుదుట రాసుకున్నారని చెప్పాడు.

సహాకరువెళ్ళే సుదీర్ఘమైన మెలికలుతిరిగే రోడ్డువెంబడి ఒక నూటిపాట పయనిస్తుంది. దుఃఖంతో మందంగా ధ్వనించేగొంతు ఆ పాటకు శృతికలుపుతాయి.

“మేం మా విషాదాన్ని వ్యక్త పరచలేం

బారుహీ బారునా బాషు విషాదంతో దుఃఖిస్తున్నాయి

వినమ్రమైన శిరస్సు దుఃఖాన్ని శ్వాసిస్తున్నది

అందరూ ఏడుస్తున్నారు

మేం మా విషాదాన్ని వ్యక్తం చేయలేం”

పాట సుక్కు తిరుగుతుంది. బారునా, బాషు, బారున్ మొదలైన గ్రామాలల్లోని ముషాహర్ల హరిజనుల చీకటి మురికి ఇరుకు గుడిసెల్లో ఇదేపాట సుక్కుతిరుగుతూ ఉంటుంది. వాళ్ళు తమ 'సాధూజీ' కొరకు దుఃఖిస్తుంటారు-

ఆ వృత్తి పట్ల వాడికి కొన్ని ప్రీన్సిపుల్స్ ఉన్నాయి.

శ్రీలు, పిల్లలు, వృద్ధులు వాని పని పరిధులలోనికి రారు.

పారేసుకున్న పప్పును వాడు ఓరకంటితో కూడా చూడడు.

ఇతరులకు ఆసాధ్యంగా కనిపించే జటిలమయిన పనులను సునాయాసంగా చేయటం వాడి ప్రత్యేకత.

ఆకు పనిలో వాడికి సాటి పనివాళ్ళు ఆంధ్ర దేశంలోనే కాదు. దేశం మొత్తం మీద ఆరుదని చెప్పారు నిపుణుడైన సర్జన్. కడుపు కోసి కంతి తీసి నంత ఒడుపుగా ఎక్కడో దాచుకున్న సంచినీ. ఆకుతో ఆపరేట్ చేస్తాడు. తన వృత్తిలో ఆకుతో అంత అవసరమున్నా ఆయుధాన్ని మాత్రం వాడెప్పుడూ దుర్వినియోగం చేయలేదు.

ఆకును ఆకుగానే చూడాలి. అది చాకు కాదు. వాడి సిద్ధాంతం.

పనిలో దొరికిపోయినప్పుడెవడైనా అకుతో గీరేసి పారిపోవటానికే చూస్తాడు.

మనవాడు తప్పించుకోవటానికి వీలులేకపోతే తన్నులైనా కాస్తాడు, స్టేషన్ కైనా వెళ్తాడు గాని నియమం తప్పడు.

ఈ విషయంలో అశ్వాయుధాల్ని శాంతి ప్రయోజనాలకే వినియోగిస్తామని వాగ్ధానాలు చేసే ఆగ్ర రాజ్యాల నిజాయితీని శంకించగలమేమీ కాని వాణ్ణి తప్పుపట్టలేము.

మనకు చాదస్తాలుగా కనిపించే వాడి ప్రత్యేకతల్లో విలక్షణమైనది ఒక్కటి ఇక్కడ చెప్పక తప్పదు.

తను కొట్టేసిన పప్పులో పొరపాటున ప్యాన్ పోర్డులు, సర్టిఫికెట్లు, రైల్వే టికెట్లు లాంటివి వుంటే వాడు చాలా చిరాకు పడేవాడు. ఈ మనుషులు తమ శ్రమ ఫలితాన్ని ఎలానూ కాపాడుకోలేరు సరికదా కనీసం కాగితం ముక్కల నైనా జాగ్రత్త చేసుకోలే ? అదీ వాడి చిరాకు.

దబ్బు తీసుకుని తిరిగి ఆ పర్స్ కష్టమర్ జేబులో పెట్టే వరకు వాడికి ఊపిరి సలపదు. ఈ పని— కంప్యూటింగ్ లో అక్షరాలని కలిపేయటం లాంటి దయితే!

పిక్ పాకెట్ లో నెత్తిన నిప్పులు దిమ్మరించుకోవటం లావుంటది. 37

వాడెప్పుడైనా కుదిరిపోయేది ఇటువంటిప్పుడే.

వాణ్ణి ఆలిండియా ఫేమస్ చేసింది ఇదే దావు.

ఒకసారి ఢిల్లీ నుంచి కిషన్ గ్యాంగ్ లో తాంఠియా అని టాప్ లీడర్. మనోణ్ణి తడవటానికి వచ్చేడు.

ఇద్దరు పనోళ్ళు ఎదురైతే మొదటి చూపులోనే ఒకర్నొకరు తడివేసు కుంటారు.

తన్ను తడవసీక. అవతలోణ్ణి తడివేసినోడు టాప్. వాణ్ణి తడవలేక తన్ను తడివించుకున్న వాడు డీన్.

ఒకడొకడు తడివేసుకుంటే అది డ్రా.

ఎవణ్ణి ఎవడూ తడవలేకపోతే వాళ్ళు నాసిరకం పనోళ్ళు. పిచ్చోణ్ణి తడవాలిందే ఇంకెందుకూ పనికిరారు.

తాంఠియా సరాసరి మనోడిదగ్గరకే వచ్చి నాకు మస్తాన్ కావాలి అడిగేడు -

తనకోసం వచ్చినోడు పనోడయి ఉంటాడని మస్తాన్ పోల్చాడు.

ఇప్పుడు దొరకడు. కావాలంటే సాయంత్రం కలుపుతాను. అతనితో ఏం పని ? ఎక్కడ నుంచి వచ్చారు ?

ఇతను మస్తాన్ కాకపోయినా పనోడయి ఉంటాడని తాంఠియాకి అర్థమైంది.

ఢిల్లీ కిషన్ కంపెనీలో లైన్ మేన్ ని. మస్తాన్ తోనే పని. ఎప్పుడు కలిపితే అప్పుడు పని చూసుకు పోతాను - అన్నాడు.

బహుశా ఇప్పుడే కలవొచ్చు కాస్త చాయ్ తాగుదారండి. మాట్లాడు కుంటూ హాట్ లో కేసి నడిచారు. టిఫిన్ చేసారు. టీ తాగారు. సిగరెట్లు కాల్చి లేదు. వెయిటర్ బిల్లు తెచ్చి బల్లమీద పెట్టాడు. మనం ఎవరితోనయినా టీకివెళ్తే ఏంచేస్తాం నేనిస్తానంటే నేనిస్తానని పోటీపడతాం. ఇక్కడ అలా జరగలా.

మీరివ్వండి అంటే మీరివ్వండి అనుకున్నారు. కాదు మీరే ఇవ్వండి అన్నాడు మస్తాన్.

పాపం తడివినసంగతి తెలుసుకున్నాడు అనుకుని బిల్లివ్వడానికి కౌంటర్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు తాంఠియా. ఒకజేబులో చెయ్యిపెట్టాడు ఖాళీగా తగిలింది. రెండవ జేబులో చెయ్యిపెట్టాడు హమ్మయ్య తన పర్సు ఉంది. తెరిచి దబ్బుతీయ

బోయి కొయ్యవారిపోయాడు. క్షణంలో తేరుకొని మెరిసే కళ్ళతో మస్తాన్ వైపు తిరిగి "నువ్వు! నువ్వు!! మస్తాన్ వి" అరిచాడు తాంతియా. మస్తాన్ బిల్లు ఇచ్చి బయటికినడిచాడు. ఆరోజు తాంతియాలో పోయిఉంటే హాజీమస్తానే అయ్యెవాడేమో.

స్వార్థంకోసం విదేశాల్లో స్థిరపడేలాంటి ప్రసిద్ధవ్యక్తికాడు మస్తాన్.

ఒకసారి మస్తాన్ కుదిరిపోయి జనం చేతిలో కోటాతినేసి, మంచం నేస్తున్నాడని తెలిసింది. కోటా అంటే బాగా కొట్టిఉంటారు. లేకపోతే ఖర్చుకిచ్చారని సరిపెట్టుకునేవాళ్ళు. కీడు శంకించటం నాకు పాడుఅలవాటు. దెబ్బలు మరీ పెద్దవయి వాడేమయినా అయితే భూబ్రమణం ఆగిపోతుందని కాదుగాని, వాడితో ఉన్న సాన్నిహిత్యాన్ని బట్టి వక్కసారి చూసివద్దామంటే వీలుపడటంలేదు.

ఊళ్ళోనన్న మాచేగాని పొరుగుూరు పోయినంత పని.

మున్సిపాలిటీ రాజకీయాల పుణ్యమా అని ఊరికిదూరంగా ఆ కొనని వాడు ఈ కొనని నేను విసిరివేయబడ్డాం గాని, ఇంతకుముందు పక్క పక్క పాకల్లో పెక్కు సంవత్సరాలు కాపురంచేసినవాళ్ళం, విలువలు వేరయినా ఒకేరకమైన వృత్తి చేతిననివాళ్ళం. మా మురికిపేటలో ఎవరికి ఏ ఆపదవచ్చినా నెత్తిన వేసుకునేవాడు మస్తాన్ ఒక్కడే. సీజనల్ వాసలకి మా పేట మునిగిపోయినప్పుడు- ఎండాకాలం రివాజుగా మా కొంపలు తగలవడినప్పుడు- మున్సిపాలిటీ వాళ్ళరు గుబులు పుట్టినప్పుడల్లా మా గుడిసెల్ని పీకి పోగులేసినప్పుడు- మస్తాన్ ఒక్కడూ పందమంది పెట్టుగా పనిచేసేవాడు.

ఇక్కడ ఇంకొకటి చెప్పాలి- ఏ మున్సిపాలిటీకైనా ఇళ్ళుకట్టించిఇవ్వటం ధర్మమైతే- మా మున్సిపాలిటీకి కొంపలు కూల్చటమేపని. మురికిపేటల నిర్మూలనలో భాగంగా వారికి సురక్షితమైన ప్రాంతాలకి మేముతరలివెళ్ళాలి. అది ఎన్నికల అవసరాలని బట్టి జరుగుతుంది. ఉదాహరణకి మా పేటలోని ట్టన్ని ఒకపార్టీకే పడేవి. దానికి టాన్ లో ఒకసీటు వొచ్చేది. అందుకనిమాకు పునరావాసం ఒకేచోట కల్పించాలా. ఊరంతా వెదజల్లారు. ఖాళీ చేయించటానికి వీలు లేని పేటని రెండు నియోజకవర్గాలుగా పంచినారు. ఇద్దరు జేబు దొంగలు ఒక పర్చుకొట్టే సేరనుకోండి చెరిసమానంగా పంచుకుంటారు. ఇప్పుడు మా టాన్ లో రెండుసీట్లూ ఒకేపార్టీ గెలుస్తుంది. ఆ పార్టీ ఏదో మీకు చెప్పక్కర్లేదుగాని ఇంత చేసినా మస్తాన్ పై ఉన్న ఒకరకమైన అపనమ్మకానికి కారణం మాత్రం చెప్పాలి. కొందరికి వాడు మరీ ఒళ్ళుకాల్చు కుంటాడనిపించేది. ఎందుకంటే సినిమాభాస్సు దృష్టిలో పెట్టుకుని నాటకాలు రాస్తారు. అట్లాగే కౌన్సిలర్ కాదలచుకున్నప్పుడు నీకు సోషల్ వర్క్ తప్పదు. ఏదీకానప్పుడు వీడికెందుకింత ఇది.

తీరా వెళ్ళిచూద్దునుగదా మంద కాళ్ళకిందపడి నలిగిన బొందిలాగుంది వాడి ఒళ్ళు. తిన్న దెబ్బలేకాక తిండిలేనితనం కొట్టావచ్చినట్లు కనబడుతుంది.

“ఎలాజరుగుతుంది” అడిగా. మాలాంటి సంసారాల్లో మొట్టమొదటి పరామర్శ అదే. “నీకు తెల్లందేముంది. అదేలాగుతుంది బండి” అదే అంటే అతని మూగ భార్య దుర్గ. వాడే మరోప్పుడు చెప్పుకునే దేవుడిచ్చిన పెళ్ళాం. దుర్గను దేవుడిచ్చిన పెళ్ళాంగా చెప్పుకుంటుంటే అర్థంలేకపోలేదు. ఒకానొక మత సంరక్షణంలో మసీదు ప్రక్కన కొనవూపిరితో అర్ధసగ్గుంగా వడిఉన్న దుర్గను తెల్లవారుజాము సమాజుకెళ్ళిన మస్తాన్ రక్షించుకున్నాడు. ఊహించలేని అత్యాచారానికి గురి కాబడుతూ ఎంతటి భయంకరదృశ్యాన్ని చూసిందో? ‘మాటపోయింది’ అన్నారు దాక్కర్లు. చేతి మీది పచ్చనిబట్టి పేరు దుర్గగా గుర్తించారు-నిపుణులు.

శక్తిస్వరూపిణి దుర్గాదేవి. ఆ అబలను ఎందుకని రక్షించలేకపోయింది? పుక్కిటిపురాణాల్లోతప్ప దేవుళ్లు ఎవరీ రక్షించిన దాఖలాలులేవు. పోతే దేవుణ్ణి రక్షించుకోవటంకోసం మనుషులే పరస్పరం నరుక్కుచస్తారు. వాడు కుదిరి పోయినప్పుడు తై నుమీదకుపోయి రోజులతరబడి పత్రాలైనప్పుడు, దుర్గ తట్టకూలికి పోయి పొట్టపోసుకుంటుంది.

“రివర్యుగేరులో పోవటంవల్లనే జరిగిందికదూ ప్రమాదం” వాడిచాద స్త్రవు పనికి నా మెకానికల్ పరిభాషని జోడిస్తూ అడిగినదానికి బెనన్నట్టు తలూపాడు, నిర్విచారంగా.

“చూడు మస్తాన్ జేబులు కొట్టేటప్పుడైనా జేబులో పెట్టేటప్పుడైనా పట్టు బడితే దొంగే. జేబుదొంగపట్ట మనకు జాతీయ భావంఉన్నది. కులమత ప్రాంతీయ బేదాలు లేకుండా ఐక్యంగా ఒంటరిగాడిమీదపడి పోరాడుతాం. అదే జాతీయ భావంతో తిండి దొంగని లంచగొండిని, దళారీ రాజకీయవాదిని చాపభాదం. అలాగైతే దేశం బాగుపడ్డు అదెట్టాకుదురుద్ది భాయ్! పోలీసుంది ఎందుకూ పట్టల్ని కాల్చినట్టు కాల్చదూ!”

“అక్కడిదాకా ఎందుకు, ఆరోజు బీచ్ లో మా కనకరాజు హెడ్ ఉంచే నాకం కాపాడుకునేవాడుకాదూ,” అన్నాడు.

అదీ నిజమే. పోలీసుల్లో వాడికెప్పుడూ పేవీలేదు. తమ డిపార్ట్ మెంట్ వాడ్నిగానే చూసుకునేవాళ్ళు తరుచు పట్టుకుపోయి మెడికల్ రిపోర్టుతో హాస్పిటల్ లో చేర్చి అటునుంచి తైన్ మీదకు పంపేవాళ్ళు.

ఏ మాట కామాటే చెప్పుకోవాలి. ఇంటికింత పంపే ఏర్పాటుకూడ వాళ్ళే చేసేవారు.

అకురొడి నాగరాజుగారి కేసుతో అది ఆగిపోయింది. నాగరాజునిలాగే లైను మీదకు పంపితే సరైపోయాడు. వాడు కేడీ నెంబర్ వన్. ఇస్పెషలి అకురొడి కావటంతో ఫీల్డులో విరోధులు కూడా ఎక్కువే. పైగా అనుపతినుంచి లైన్ మీద పోయే డూటీలో ఉన్నాడు గనుక గేంగీని కూడగట్టుకోలేక పోయాడు.

ఎంత రొడీ అయినా సింగిల్ గా గేంగీతో ఎంచాకని ఫైట్ చేస్తాడు. సరైపోయాడు. ఇక్కడ నారుపోసినవాళ్ళు దానికి నిరుపోసినవాళ్ళు ఎవరైతే ఉన్నారో వారేకేసును లాయించేసారు. ఆ విధంగా ఒక అదరువు పోయిందని ఏదవక బెదర తప్పిందని సంతోషించాడు పిచ్చిసన్నాసి. పిచ్చితనం కాకపోతే ఏంటి? మీరే చెప్పండి. చేసేవనిలో పొరపాట్లు జరక్కుండా ఉంటాయా? ఐనా అదేమంత తప్పిదమని అసలేం జరిగింది ?

ఒకరోజు లైన్ లో ఉండగా ట్రైన్ లో ఒక కష్టమర్ తగిలాడు. మనిషి సాదాగానేవున్నా జాగ్రత్తగా వున్నాడు. ప్యాంటు జేబులో ఉన్న చెయిని ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ బయటికి తీయకపోవటంతోనే తెలుస్తుంది- అతని జాగ్రత్త. గంటనుంచి వాచే చేస్తున్న మస్తాన్ కు అప్పుడర్థమైంది. కష్టమర్ ని ఇంకొకడు ఫాలో అవుతున్నాడని.

ఏ పనిలోనున్నా పోటీ ఉండవచ్చునేమోగాని, రూలింగుంహాలలో కూడనట్లు ఇక్కడ పోటీ అసలు పనికిరాదు.

“చూడు తమ్ముడా కష్టమర్ ని ఎక్కడినుంచి ఫాలో అవుతున్నావు” అడిగాడు మస్తాన్.

వీడ్చి ఏవలారులో పాతికరూపాయలకు కొన్నా అన్నాడు కోవర్కర్.

“పార్టీ పెద్దముదురు లాగుంది. లాగించేస్తావా, లాభంతీసుకుంటావా”

ఏభయి రూపాయలకు బేరంచేసుకో కేష్ ఇచ్చి కొన్న పార్టీ, ఎంత ముదురంటే తిరుపతిపోయేవరకు చోటుపెట్టలేదు. మస్తాన్ కు ఒక పక్క అనుమానంతో పాటు పట్టుదలా పెరిగింది.

తిరుపతి చేరేవరకు జేబులో చెయ్యి తియ్యనివాడు, సత్రంలోకి వెళ్ళి వచ్చినాక కూడా జేబులో చెయ్యి వుంచుకుంటంతో అనుమానం బలపడింది. జేబులో ఏమన్నావుంటే అది సత్రంలో దాచుకు రావచ్చుగా ?

ఇంకొక్కక్షణం పృథాచెయ్యదలుచుకోలేదు. డైరెక్టుగా పార్టీతోనే, “చూడు, థాయ్ చాలా సేపునుంచి చూస్తున్నాను, చెయ్యి జేబులోనే వుంచుకున్నావ్. దానికేమయ్యింది ?

“గేర్ విల్లులో పడి నలిగి పోయిందండి” అని నజ్జునజ్జు అయి పంగలకర్రలా తయారయిన చెయ్యి చూపించాడు.

అతన్ని చూస్తే చాలా జాలివేసింది మస్తాన్ కు. “చూడుబాబు, ప్రమాదానికి నీవేంచేస్తావ్. దాన్ని అలా దాచినందువల్ల ఇంకా ప్రమాదం. నేనుకాబట్టి, సరి పోయింది అదే నాగరాజు గాడిలాంటోడెవడైనా మనిషిని సరిచేసయినా చనిచేసుకు పోవటానికే చూస్తాడ”ని చెప్పాడు.

“అలాగేనండి, మీరెవరండీ” అని అడిగినప్పటికీ-

“నిన్ను యాభయిరూపాయలకి కొన్నవాణ్ణి” అని చెప్పివచ్చేసేడు మస్తాన్.

ఆ వచ్చినవాడు మూడురోజులదాక మనిషికాలా. అదవిలో వేట జీవనాధారంగా బ్రతికేవాడు గురి కోల్పోయినంత గిజగిజలాడేడు. శిఖండిని చూసిన భీష్మాచార్యుడిలా తిరిగి లైసుమీదకు పోనని భీష్మించుకున్నాడు. వాడ్ని మార్చటం సాధ్యంకాదని తెలిసి ఆఖరి ప్రయత్నంగా చెప్పిచూసా.

“అరే భయ్యా! నీవెవ్వరికీ ద్రోహం చెయ్యలేదు. చిన్న పొరపాటు పడ్డావని వృత్తికి నీళ్ళుపడుతుంటే బ్రతుకుదెరుపుమాట ఎలావున్నా పృథ్విధర్మాలేంకాను? ఎవరుచేసి పనివారు సవ్యంగా చేయటంకన్నా దేశసేవ లేదంటారే! ఒకనిర్దోషి డరికి కారణమైన లాయరుగాని, ఆపరేషన్ చేసి కత్తిని కడుపులో ఒదలెసి కుట్టేసిన దాక్టరుగాని, ప్రజలిచ్చిన అధికారాన్ని స్వప్రయోజనం కోసం దుర్వినియోగం చేసి నియంతృత్వాన్ని చలాయించిన రాజకీయవాదులుగాని, నెత్తిని చెంగేసుకుని పోతున్నారా? రెట్టించి దేశసేవ చేయటంలా?”

అప్పుడు వాడు తీక్షణంగా నామొహంలోకి చూస్తూ అన్నమాటలు ఇప్పటికీ నా చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి.

వాళ్ళు గొప్పవాళ్ళు, డబ్బున్నవాళ్ళు, వాళ్ళకు కావలసింది ఇంకా ఇంకా డబ్బు- మనం పేదవాళ్ళం, మనకుకూడా సీతిలేకపోతే దేశంగతి ఏం కాను!

సృజనకు మనియార్డరులు పంపేవారు మనియార్డరు కూపన్ మీద విడివిడి అక్షరాలలో తమ అడ్రస్ వివరంగా రాయాలి- డబ్బు ఎందుకు పంపుతున్నదీ స్పష్టంగా తెల్పాలి.